

CERTIFICAT DE COMPETENȚĂ LINGVISTICĂ, UNIVERSITATEA DIN VARȘOVIA

EXAMEN DE LIMBA ROMÂNĂ LA NIVELUL C1

Model de test

- răspunsurile la întrebările 1 – 10 pentru cerința 1.1, la întrebările 16 – 30 pentru cerințele 2.1 și 2.2, și la întrebările 31 – 50 pentru cerința 3.1 le vei trece pe foaia de răspuns numărul 1
- răspunsurile la întrebările 11 – 15 pentru cerința 1.2 și la întrebările 51 – 75 pentru cerința 3.2 le vei trece pe foaia de răspuns numărul 2
- răspunsurile la cerința 4 le vei trece pe foaia de răspuns numărul 3

Numărul maxim de puncte pe care îl poți obține la examen este 170

Examenul durează 195 de minute

Fiecare secțiune a examenului are propriile instrucțiuni. Citește-le cu atenție înainte de a începe rezolvarea cerințelor.

INSTRUCȚIUNI PENTRU EXAMEN: Ai primit subiectele de examen și trei foi de răspuns.

REZOLVĂ ASTFEL CERINȚELE DE PE FOAIA DE RĂSPUNS NUMĂRUL 1:

Pentru fiecare întrebare ai patru sau șase variante de răspuns, corespunzând literelor a,b,c,d,e,f.

Vei alege de fiecare dată un singur răspuns corect.

Poți folosi foile cu subiectele de examen pe post de „ciornă” pentru a face însemnări.

Pe foaia de răspuns vei trece doar **răspunsul final**, subliniind pătratul cu varianta de răspuns aleasă.

REZOLVĂ ASTFEL CERINȚELE DE PE FOAIA DE RĂSPUNS NUMĂRUL 2:

Vei trece toate răspunsurile **CU PIXUL** pe foaia de răspuns.

Poți folosi foile cu subiectele de examen pe post de „ciornă” pentru a face însemnări.

Scrie lizibil! Răspunsurile ilizibile nu vor fi luate în considerare!

REZOLVĂ ASTFEL CERINȚELE DE PE FOAIA DE RĂSPUNS NUMĂRUL 3:

Cerința numărul 4 o poți redacta pe foile cu subiectele de examene, pe care le poți folosi pe post de „ciornă” pentru a face însemnări.

Varianta final o vei transcrie **lizibil** pe foaia de răspuns nr. 3.

Alocă minim 40 de minute rezolvării cerinței nr. 4.

**PLANIFICĂ-ȚI TIMPUL ÎN AȘA FEL ÎNCÂT SĂ POTI TRECE TOATE
RĂSPUNSURILE PE FOAIA DE RĂSPUNS**

***Certificat de competență lingvistică - Universitatea din Varșovia
Examen de limba română la nivelul C1***

1.1 Întrebările 1-10 (20 p.)

Vei asculta de două ori un reportaj despre Eco Village din Munții Apuseni (România). În timp ce asculți textul, poți face însemnări pe foile de examen. După ce ai ascultat textul, răspunde la întrebările 1-10, alegând de fiecare dată una din cele patru variante de răspuns (a,b,c,d) și marcând varianta corectă pe foaia de răspuns numărul 1.

1. Oamenii din Almașu Mare și-au părăsit apartamentele din oraș pentru:
 - a/ a găsi un job mai frumos
 - b/ a-și salva sufletul deformat de oraș
 - c/ a-și întări organismul
 - d/ a salva Munții Apuseni

2. În comunitatea eco village lucrul esențial este:
 - a/ hrana
 - b/ încălzirea
 - c/ apa
 - d/ protejarea împotriva animalelor

3. Istvan este inginer din:

a/ Alba-Iulia

b/ Cluj-Napoca

c/ București

d/ Târgu-Mureș

4. În tabără munca:

a/ este grea

b/ este o plăcere

c/ o fac doar cei care vor

d/ se împarte în mod egal

5. Cei de la tabără iau masa:

a/ la ore fixe așa cum o făceau bunicii

b/ când vor

c/ la ore diferite

d/ la ore fixe așa cum o făceau părinții până nu demult

6. Membrii taberei sunt fericiți:

a/ să mănânce la gura sobei

b/ să mănânce afară, în ger

c/ să mănânce în fața televizorului

d/ să mănânce numai pâinea de la cuptor

7. Cei de la eco village:
- a/ au construit doar toamna
 - b/ au lucrat până în toamnă
 - c/ nu s-au oprit din construit nici iarna
 - d/ lucrează când vremea permite
8. Luminița Comșuța a lucrat până nu demult:
- a/ la bancă
 - b/ în comerț
 - c/ la școală
 - d/ în turism
9. Luminița stă temporar cu familia:
- a/ într-o rulotă
 - b/ într-o casă din sat închiriată
 - c/ la cabană
 - d/ la vecini
10. Pereții casei lui Paul Cunda vor fi:
- a/ din cărămidă
 - b/ din bușteni și materiale bio
 - c/ din lut
 - d/ din beton special

1.2 Întrebările 11-15 (15 p.)

Vei asculta de două ori un interviu cu Matei Vișniec, dramaturg și poet. În timp ce asculți textul, poți face însemnări pe foile de examen. Apoi, completează propozițiile 11-15 cu construcțiile potrivite, astfel încât să corespundă cu informațiile din textul ascultat.

11. La ora plecării din țară, în `87, Matei Vișniec avea
12. Vișniec consideră că limbile și culturile mici
13. Dramaturgul spune că toți autorii români care au intrat în circuitul internațional au trebuit
14. Fiind în Occident, Vișniec a aflat cu stupefație că autorii trebuie să aibă un CV foarte clar, un dosar de presă, lista.....
15. Pe data de 16 septembrie Vișniec a invitat un editor francez

2.1 Întrebările 16-25 (20 p.)

Citește cu atenție textul de mai jos, apoi răspunde la întrebări, alegând răspunsul corect dintre cele patru variante propuse. Există un singur răspuns corect pentru fiecare întrebare. Trece răspunsul corect pe foaia de răspuns nr 1.

Litigiile nerezolvate în 1919-1920 la Paris își fac o apariție viguroasă, urmând un curs greu de controlat, după 1930. În ce situație se afla România, la începutul deceniului patru al secolului XX? "Începând cu 1930, figura centrală în politica internă și externă a României a fost regele Carol al II-lea. Ca fost ofițer în regimentul 1 de gardă de la Potsdam, el sublinia mereu în prezența diplomaților germane că se simte un Hohenzollern. Dotat cu minte ageră, acest rege a desfășurat în cursul domniei o remarcabilă energie. În realizarea planurilor sale, el s-a dovedit mult mai metodic decât majoritatea politicianilor români. Îi lipsea însă deseori capacitatea de a pune în practică, în interesul țării, proiectele sale judicioase "(Andreas Hillgruber, 1994). În

interior, "imperativul anului 1930 era ordinea, împotriva anarhiei spiritelor; unitatea acțiunii naționale împotriva destrămării, provocate de partid; consolidarea materială și morală a țării, împotriva slăbirii progresive a puterilor naționale" (Mihail Manoilescu, 1993). Regele Carol II reușește să introducă ordinea, folosindu-se desigur de o serie întreagă de mijloace astfel încât "majoritatea ideilor lui erau bune, iar intențiile excelente, chiar când se pierdea în politică. Din nefericire, nimeni din anturajul sau și practic nimeni din guvern nu era de asemenea anvergură încât să-l poată călăuzi. În ceea ce-l privește, remarcăm o tendință către lipsa de rigoare a reacției în fața evenimentelor. Aflându-se într-un moment greu, devine victima clasică a adversității" (Paul al României, 1991). După această scurtă încadrare a omului politic Carol II în contextul european, să ne apropiem de situația economică a României pentru perioada interbelică. Astfel, aspecte semnificative în acest sens au fost formulate în 1935 de englezul Philip Whitwell Wilson. "România modernă nu reușise încă să creeze o clasă conducătoare omogenă" (Paul al României, 1991). Philip Wilson explica această realitate prin faptul "(...) că România nu mai avea aristocrație rurală în 1935, că industria ei fiind prea tânără crease doar o mână de puternici proprietari de manufactură sau de lideri sindicali și că profesiunile liberale aveau o slăbiciune (...) ceea ce explică puterea aproape dictatorială a regelui, în România..." (Paul al României, 1991).

Astfel, în urma discuțiilor purtate la Londra cu oficialitățile de acolo în 1937, Carol II, conștient că situația economică a României poate fi ușor bulversată de acțiuni germane de subordonare, a încercat să obțină garanții, pentru o eventuală rezistență. În însemnările sale, Carol nota: "Cu fiecare am vorbit de legăturile din țările noastre, despre necesitatea de a strânge și mai mult legăturile, mai ales pe cele economice; am arătat primejdia pe care o reprezintă infiltrațiunea comercială germană și am făcut apel ca, cu ajutorul Marii Britanii, spațiul vacant să fie ocupat înainte să fie prea târziu. Cu toate că am fost ascultat cu bunăvoința prin răspunsurile evazive ce mi s-au dat, n-am avut impresia că acest apel va fi luat prea în serios" (Frederic Nanu, 1993).

Așadar, "România se zbătea cu înfrigurare căutând soluții politice și diplomatice de natură a o expune cât mai puțin pericolului nazist" (Horia Brestoiu, 1976). Sub presiunea evenimentelor europene, îndeosebi cu 1935, politica economică a României a fost treptat schimbată datorită faptului că vechi piețe regionale dispăreau înghițite de politica economică a Germaniei.

Centrul și sud-estul european erau vizate în primul rând. O puternică lovitură economică dată României a fost dispariția rapidă cu 1938 a "Micii Înțelegeri". După Francesco Veiga, "șantajul exercitat prin intermediul acordurilor de clearing despre care se afirma că ar fi dat celui de-al Treilea Reich stăpânirea economică și apoi politică a Balcanilor, nu au fost în cazul României, decât o legendă", pentru 1930-1935. "Numai de pe la mijlocul anilor 1935, germanii au început să fie cu adevărat interesați de țigheul românesc, atunci când au început să se reînarmeze" (Francesco Veiga, 1993).

La 23 martie 1935 se încheia un acord economic germano-român și de atunci "Bucureștiul a știut să fie în avantaj în fiecare moment, forțând prețurile și determinând fluctuații ale mărcii, în timp ce sumele tot mai mari pentru înarmare și industrie erau obținute prin vânzarea către aliați a 50% din produsele de petrol". În martie 1938, "poziția germanilor în problema importurilor acestui produs era precară; în același timp, era evidentă intenția românilor de a folosi exporturile de petrol drept armă politică". Tocmai această "evidentă intenție" a românilor l-a determinat pe Hitler să recurgă la presiuni politice, tactica în care primul pas este făcut la întâlnirea pe care a avut-o regele Carol în noiembrie 1938. Cu toate acestea (...) Reichul nu obține decât sporuri mici ale importurilor de petrol, în perioada cuprinsă între decembrie 1938 și martie 1939" (Francesco Veiga, 1993). Presiunile germanice erau puternice și sunt întâlnite într-un raport realizat la cererea regelui Carol II de Marele Stat Major Român, în prima parte a anului 1938. În raport se afirma că "(...) după părerea Germaniei, România, incomplet înarmată astăzi, va capitula ușor în fața unui puternic atac dat prin surprindere; România cu bogatele sale resurse în produse agricole, petrol și vite, va constitui cea mai bună, sigură și imediată bază de aprovizionare spre continuarea expansiunii germane spre est sau sud (...). Cea mai probabilă intențiune a Germaniei în acest an (1938) este să realizeze etapa cea mai ușoară și mai sigură, adică penetrațiunea spre sud-est prin România, pentru a stăpâni gurile Dunării, a-și aranja o bază puternică la Marea Neagră și a-și crea o puternică și largă bază de operații (strategică și economică), pentru ca să poată trece apoi la ultima și cea mai grea etapă în expansiunea sa spre est și sud-est".

În final, "regele s-a pronunțat pentru legarea într-o largă măsură a economiei românești de Germania" iar trimisul german la București cu probleme economice, Wohlthat, afirma la rândul său că "Germania va trebui să-și reia poziția economică dominantă în România, deținută înainte de

1914". "Regele a manifestat interes deosebit pentru lărgirea industriei românești de armament", obținând din partea Germaniei o serie de cerințe considerate de suveran ca majore.

16. Regele Carol II era:

- a/ deosebit de inteligent
- b/ foarte încăpățânat
- c/ nehotărât
- d/ leneș

17. Anturajul lui Carol II era compus din oameni care:

- a/ îl induceau în eroare
- b/ nu erau în stare să-l călăuzească în politică
- c/ îi erau superiori intelectual
- d/ complotau împotriva lui

18. În jurul anului 1935 în România:

- a/ aristocrația rurală conducea țara
- b/ burghezia era puternică
- c/ profesiile libere constituiau o forță
- d/ vechea aristocrație rurală nu mai exista

19. Situația economică a României spre sfârșitul anilor treizeci:

- a/ era excelentă
- b/ era dezastruoasă
- c/ era amenințată de presiunile germane
- d/ era amenințată de politica Marii Britanii

20. Germanii erau interesați de:

- a/ porumbul românesc
- b/ armamentul produs în România
- c/ energia electrică din Balcani
- d/ țigetele românești

21. După semnarea acordului economic cu Germania nazistă:

- a/ România înregistrează pierderi
- b/ România știe să-și asigure avantajele
- c/ relațiile României cu aliații au de suferit
- d/ România vinde acestei țări toată producția de petrol

22. Pentru România exportul de petrol:

- a/ era o armă politică
- b/ nu avea importanță strategică
- c/ asigura totalitatea veniturilor către buget
- d/ constituia o problemă în relațiile cu Marea Britanie

23. Naziștii considerau România:

- a/ bine pregătită pentru război
- b/ o țară în stare de haos
- c/ insuficient înarmată
- d/ un aliat imprevizibil

24. Germania nazistă dorea în 1938:

- a/ să ocupe România
- b/ să controleze gurile Dunării
- c/ să acapareze rafineriile românești
- d/ să ocupe litoralul Mării Negre

25. Strângerea relațiilor economice cu Germania ar fi trebuit, în opinia regelui, să ducă la:

- a/ ameliorarea situației economice a țării
- b/ creșterea producției de cereale
- c/ scăderea datoriei externe
- d/ dezvoltarea industriei proprii de armament

2.2. Întrebările 26 – 30 (10 p.)

Citește cu atenție textul de mai jos, din care lipsesc unele fragmente. Completează textul cu fragmentele sau propozițiile pe care le găsești la sfârșitul acestuia. Textul final trebuie să fie coerent. Unul dintre fragmente este în plus și un trebuie să fie folosit. Trece răspunsul pe foaia de răspuns nr 1.

Cu câteva zile înainte de Paștele ortodox, Valea Jiului cunoaște din nou o agitație care readuce în prim-plan situația mineritului carbonifer din țară, în special cel de huiță. O parte dintre minerii care lucrează la mina Lonea s-au autoblocat joi în subteran iar cei de la Vulcan nu au dorit să intre în șut la ora la care trebuia. Ei au solicitat în acest fel acordarea primei de Paște, (26) Numai că situația financiară a Complexului Energetic Hunedoara, de care țin cele două mine, face aproape imposibilă acordarea de bani pentru ortaci.

Complexul Energetic Hunedoara este un colos cu picioare de lut, o companie înființată în 2012 prin comasarea a patru mine considerate viabile, Lonea, Lupeni, Vulcan și Livezeni, și două centrale electrice care ard huiță, Paroșeni și Mintia Deva. Scopul înființării societății a fost acela de a se renunța la gaura neagră numită Compania Națională a Huilei, cel mai mare restanțier la statul român, însă în doar doi ani de funcționare, CEH a ajuns să devină ea însăși o mare datornică la bugetele statului. Conform datelor prezentate de Ministerul Finanțelor, la finele lui 2014, CEH avea datoriile totale de peste 62 milioane de euro la bugetul de stat, șomaj, pensii și sănătate. Acestea sunt roadele controlului politic și promovării unor personaje care nu au avut de-a face cu sectorul energetic. În afară de cele 62 de milioane de euro, la compania aflată sub administrare specială, se mai adaugă alte câteva milioane datorii către furnizorii de servicii și echipamente.

Ca să înțelegem mai bine situația din Valea Jiului trebuie să mergem undeva în trecut. Zona este una foarte problematică, monoindustrială, puternic întreținută de factorul politic înainte de 1990, când lucrau 90.000 de oameni. În prezent, mai sunt doar câteva mii. La vremea respectivă, cărbunele extras de aici ajungea în toată țara pentru (27) Astfel se face că huila era arsă la Iași, Giurgiu sau alte centrale foarte depărtate. În prezent, nu se justifică economic o distanță mai mare de 100 de kilometri. Așa se face că huila este utilizată de centrala de la Paroșeni, situată la gura minei Lupeni, și la Mintia Deva, la câțiva kilometri distanță. Numai că aceste

două centrale contează foarte puțin în sistemul energetic național, (28)

.....

Complexul Energetic Hunedoara este practic urmașa Companiei Naționale a Huilei, aflată azi în insolvență, după ce a acumulat datoriile de aproape 600 milioane de euro. Statul a pompat în mineritul hunedorean ajutoare de aproape 6,5 miliarde de dolari. Acești bani, după cum am văzut, nu au fost însă de ajuns căci am făcut referire la datoriile CNH și ale CEH. La aceste "performanțe" se mai adaugă și procesul de închidere a minelor, fenomen cu un impact devastator pentru unele orașe, care au rămas fără nicio activitate economică. De asemenea, minerii din Valea Jiului prestează cea mai periculoasă meserie din România. Statisticile arată că (29)..... Din 1990 și până azi și-au pierdut viața 80 de muncitori, 75 dintre ei provenind de la minele din Valea Jiului, în special de la Petrița, Vulcan și Uricani.

Datoriile, ineficiența economică, accidentele de muncă, situația precară a industriei, viitorul incert sunt rodul moștenirii în 1990 a unei industrii supradimensionate. Strategia de dezvoltare gândită de Ceaușescu avea la bază conceptul autosușinerii în asigurarea cu resurse minerale a economiei, în scopul reducerii importurilor. După căderea lui, noii guvernanți au preluat un sector dezvoltat mai mult decât ar fi permis potențialul de resurse minerale solide economic exploatabile de care dispunea țara la momentul respectiv. Singurele măsuri luate de guvernele care s-au perindat au fost pomparea de bani în sector, închiderea minelor, disponibilizarea salariaților, (30), în timp ce investițiile au lipsit aproape cu desăvârșire.

- A. mai bine de două treimi din accidentele de muncă vin din acest sector
- B. că transportul feroviar era extrem de ieftin
- C. criza din mineritul românesc este ținută sub control
- D. ținerea companiilor pe pierderi pentru a nu scumpi energia electrică
- E. iar rațiunea existenței lor este aceea de a ține în viață cât de cât Valea Jiului
- F. în conformitate cu prevederile din contractul colectiv de muncă

3.1. Întrebările 31-50 (20 p.)

Citește cu atenție textul de mai jos, apoi completează spațiile libere, alegând de fiecare dată una din cele patru posibilități (A,B,C,D) propuse la finalul textului. Există un singur răspuns corect pentru fiecare întrebare. Trece răspunsul corect pe foaia de răspuns nr 1.

Nu se vorbește destul despre poluarea sonoră la care (31) nu statul sau politica globală, ci semenii noștri. În comparație cu alte semini, românii au tendința să vorbească tare. Fie răstit (la nervi), fie surescitat (la veselie), fie (32) tare, din proastă creștere sau din convingerea că ce are de spus interesează pe toată lumea, românul cultivă tonul ridicat. (33) că interlocutorul – orice interlocutor - e, prin definiție, cineva tare de ureche. De aceea, strada, cârciuma, mall-ul, toate locurile publice au, la noi, ceva de iarmaroc pestriț. Ceea ce, în orașele „normale” din alte părți, este zumzetul discret al ambiantei urbane, la noi e zgomot de codru, de Bărăgan, de zaiafet. Și când muncește, românul (34)..... jumătate din energie strigând. Chiar și micile șantiere curente (cele care, de pildă, dau găuri în asfalt) provoacă tămbălău. „Coechipierii” se cheamă non stop (35)....., își dau indicații, înjură cu năduf, sau, măcar, fluieră a pagubă. Nici noaptea nu-i potolește. Ba dimpotrivă! Stimulați, cumva, de liniștea din jur, se străduiesc încă și mai abitir s-o umple cu interjecții. Să fie un reziduum ancestral al singurătății pastorale? Al vremurilor când se dialoga de pe un deal pe altul? Sau al muncii de câmpie, sub un soare torid, când agricultorul cerea apă consoartei aflate (36) al tarlalei? Dar și modernitatea a fost de îndată adoptată tot pe linia “aplicațiilor” ei sonore. Radioul, amplificatoarele, telefonul mobil (37) rapid contribuția la multiplicarea trepidațiilor noastre auriculare. La masa de-alături din restaurant, de pildă, când câte un client volubil face lungi conversații cu iubita, cu mama, cu șefu`, așa încât, vrei nu vrei, devii indiscret (chiar dacă omul nu pare să aibă (38).....). De altfel și fără telefon unii mușterii de la mesele învecinate îți strică liniștiți cheful și ciorba întreținându-se cu amicii din jur (39) acasă, în bucătăria proprie: cu glas mare, cu hohote de râs ascuțite, cu tachinerii de budoar. Prin orașe (40) ca, din când în când, în piața centrală, o orchestră “de fițe” să-și instaleze pagode întregi de scule muzicale, cu ajutorul cărora terorizează sonor, (41)....., tot ce mișcă pe o rază de câțiva kilometri. S-a dovedit că șoarecii, de la anumite cote de decibeli în sus, fac ulcer, se nevrozează sau mor. Omul pare să fie

mai rezistent. Eventual se cretinizează, cade în fandacșie sau, mai rău, devine dependent. Oricum, mărturisesc că (42) în cei care, fericiți (sau resemnați) să fie agresați în felul acesta, își exprimă "liber" votul când li se cere... Un obicei generalizat este și "muzica de fond" din orice magazin, dar mai ales din restaurante și cafenele. Ești invitat (43)

..... orice conversație și să te dai pe mâna gazdei, cu preferințele ei muzicale, cu nevoia ei de zumzăială ritmică sau de imagini televizate. Iar cine crede că poți găsi scăpare în aer liber, (44)..... Vrei să te retragi undeva, departe de lume, într-o cabană pitorească, pe-un picior de plai, pe-o gură de rai? Ai toate șansele să te trezești, într-o bună zi, că paradisul însuși e invadat de pasiunea cuiva din zonă pentru minunatul nostru folclor sau pentru șugubețele noastre manele. Față de epidemia de sunete revărsată peste văi întregi, micile exerciții de prin cârciumi și piețe sunt (45)..... de amatori. Cred sincer, că un asemenea regim sonor, o asemenea cruciadă de decibeli sunt o sursă primejdioasă de imbecilizare publică. Simplul fapt că urechile noastre nu se mai odihnesc niciodată e o catastrofă. Ca să nu mai vorbesc despre ce ești obligat să auzi. Căci (46) Mozart sau Eminescu (nici ei n-ar fi, de altfel, o hrană igienică, dacă prezența lor acustică ar fi obligatorie și neîntreruptă), ci ascuți lucruri de genul: "Ce te uiți așa, du-te-n pana mea!", "Iubi, iubitel, scoate banii de la bancă, să-ți arăt că nu-s țărăncă, bagă cardu-n bancomat, să-mi arăți că ești bărbat", "Sunt bună, bună de tot, altcumva să fiu nu pot!", "Tatăl meu este boier, că mi-a luat elicopter!", "Sunt bărbat de calitate, super-calitate. La mine gândește capul și câștig banii cu sacul". Asaltați, clipă de clipă, cu voie sau fără voie, de (47) ingeniozități erotice, comerciale, metafizice, nu e de mirare că ne degradăm vesel, cu mic cu mare, ratăm bacalaureatul, încurcăm economia de piață, gândim politicul ca pe o huiduială de stadion, facem rating unor emisiuni și unor ziare de birt, vorbim româna (48) străină, ne realizăm social și intelectual pe forumuri, alegem parlamentari descurcăreți,

(49) la "fără frecvență", ne uităm de sus la dumneaei Europa, dăm vitejește cu oiștea-n gard, cu bâta-n baltă și cu nuca-n perete. Facem (50) pe un fond muzical pe care ni-l aleg alții. Am scăpat de totalitarismul ideologilor comuniști și cochetăm cu totalitarismul țoapei prepotente. La mai mare!

Andrei Pleșu, *Meșteșuguri de tâmpenie*, Cotidianul, 12 august 2013

31. A. ne obligă
B. ne condamnă
C. ne invită
D. ne trimite
32. A. din ce în ce mai
B. la fel de
C. pur și simplu
D. mai puțin
33. A. pare să creadă
B. se preface
C. înțelege
D. pare să nu înțeleagă
34. A. se consumă
B. câștigă
C. obține
D. își cheltuie
35. A. reciproc
B. unii la alții
C. unii pe alții
D. la treabă

36. A. la un alt capăt
B. la celălalt capăt
C. în capătul
D. într-un sfârșit
37. A. și-a adus
B. și-a făcut
C. au adus
D. și-au adus
38. A. nimic de ascuns
B. nimic de spus
C. nimic de reproșat
D. nimic de transmis
39. A. ca și cum sunt
B. ca și cum ar fi
C. de parcă sunt
D. fiindcă se simt

40. A. s-au impus obiceiuri
B. s-a răspândit
C. s-a răspândit obiceiul
D. s-a auzit
41. A. tot timpul
B. fără încetare
C. ore de-a rândul
D. ore la rând
42. A. am încredere
B. cred
C. n-am prea multă încredere
D. nu cred
43. A. să abandonezi
B. să renunți
C. că abandonezi
D. să intri în

44. A. are dreptate
B. să creadă ce vrea
C. nu se înșeală deloc
D. se înșeală amarnic

45. A. ocupații
B. jocuri nevinovate
C. preferințe
D. jocuri vinovate

46. A. nu auzi
B. nu ascuți
C. nu-i ascuți
D. nu-i auzi

47. A. astfel
B. multe
C. asemenea
D. asemănătoare

48. A. drept o limbă
B. precum ceva
C. parcă ne-ar fi
D. ca pe o limbă

49. A. ieșiți
B. promovați
C. formați
D. instruiți

50. A. tot ce facem
B. numai atât
C. întotdeauna
D. de aceea

3.2 Întrebările 51 – 75 (25 p.)

Citește cu atenție textul de mai jos, apoi completează spațiile libere. În fiecare spațiu poți completa cu un singur cuvânt. Asigură-te că textul astfel completat este coerent și corect din punct de vedere gramatical și logic, apoi trece răspunsurile pe foaia de răspuns nr 2. Amintește-ți de regulile de ortografie!

De la Szczecin în nord, până la Trieste în sud era linia despre care vorbea Winston Churchill când făcea celebra referire la "Cortina de Fier" ce urma să (51) vestul de estul Europei. Acum, compania feroviară poloneză PKP

trage din nou această linie pentru a face legătura (52) Marea Baltică și Marea Adriatică și pentru a-și extinde operațiunile pe piețele internaționale, scrie Financial Times.

Este vorba despre inițiativa companiei PKP Cargo, listată la bursă, care (53) la cale "o rută prin Europa Centrală și de Est prin intermediul achizițiilor, consorțiilor și acordurilor pentru acces pe piață, într-o acțiune inteligentă de a-și spori poziția dominantă pe (54) poloneză și de a se extinde în regiune", scrie același cotidian britanic.

Polonezii de la PKP Cargo au cumpărat 80% din acțiunile (55) mai mari companii private de transport marfă pe calea ferată din Cehia, AWT, plătind 100 de milioane de euro. Tot în 2015, polonezii au semnat un (56) de cooperare cu compania feroviară de marfă croată HZ Cargo, pentru a primi acces în porturile Rijeka și Ploce, de la Marea Adriatică. CEO-ul de la PKP Cargo nu a confirmat că urmărește să cumpere compania croată, dar a lăsat să se înțeleagă că acest (57) intră în planurile sale.

Financial Times scrie că PKP Cargo a devenit a doua (58) mai mare companie de transport feroviar de (59) din Europa și urmărește să facă joncțiunea cu operatorii feroviari chinezi pentru a efectua transporturi dinspre și către China de două (60)..... pe săptămână, via Europa de Est și Centrală. „Acesta este mijlocul prin care PKP Cargo poate deveni o companie europeană eficientă”, spune CEO-ul Jakub Karnowski.

PKP Cargo nu are un profit net mare. În 2014 a fost de doar 65 de milioane de euro. Dar speră ca prin noua strategie să se dezvolte. Polonezii au început să coopereze cu chinezii în 2013, când au început să opereze transporturi între Łódź și Chengdu în 12 zile, de trei ori mai (61) timp decât pe mare.

Cam tot prin același an, românii de la GFR aveau planuri similare cu (62) pe care polonezii de la PKP Cargo le au azi, anunțate într-un mod admirativ de Financial Times. O companie românească aproape că perfectase cu guvernul croat, în 2013, preluarea HZ Cargo. Și mai negocia și același (63) de acces la porturile adriatice ale Croației, acolo unde se știe că se vor construi terminale pentru (64) lichefiat din Qatar, o oportunitate pentru transportatorii pe calea ferată. Se avea în vedere și potențiala creștere a cererii pentru transportul cărbunelui în această parte a Europei. Și afacerile unei companii românești mergeau și mai (65) , către Kazahstan și

China, cu același scop pe care polonezii îl expun acum – legătura feroviară cu China. GFR mai dorea să achiziționeze și compania de transport feroviar de marfă din Bulgaria și să obțină acces la porturi din Grecia (acum, în 2015, un consorțiu româno-american la care participă GFR dorește să cumpere compania elenă Trainose).

Totul a picat: afacerea cu statul croat a căzut la începutul lui 2014, la fel și cea cu bulgarii, la fel și privatizarea CFR marfă, iar Gruia Stoica a fost condamnat la patru ani de închisoare pentru corupție. Pentru companie (66) a însemnat decredibilizarea pe piețele externe.

Compania din Polonia, partenerul strategic al României, este un beneficiar indirect al afacerilor murdare din România și, practic, promovează acum, pas cu pas, strategia (67) românești.

(68) lucru este valabil și în cazul Oltchim sau Arpechim. Insolvența, haosul procesului de privatizare, reducerea dramatică a producției au ajutat companii din Polonia precum Anwil (producătoare de PVC) sau Synthos Dwory (polistiren). Ca și în cazul PKP Cargo, sunt companii cu o infrastructură și producție mai mare, însă companiile românești (69) constitui un concurent.

Acum România poate contempla tăcut cum partenerul strategic polonez își diversifică activitățile companiilor și cum afacerile corupte din urma cu ani de zile bântuie afacerile cu potențial strategic ale (70) din România. Între timp, compania poloneză Grupa Azoty, al doilea mare producător european de îngrășăminte chimice, se va extinde în Cehia, Lituania, Ungaria și Africa de Sud, anunță Financial Times. Compania de extracție a argintului și cuprului KGHM a cumpărat mine în Chile. Compania energetică PKN Orlen se extinde în Canada. Si nu este

(71) ca peste puțin timp România să cumpere PVC, polietilena, sodă calcinată și chiar armament "made in Poland".

Că afacerile în Polonia au fost curate ca lacrima nu este nici pe departe (72) PKN Orlen a fost implicată într-un uriaș scandal de privatizare, în 2004, în timpul guvernării de stânga de la Varșovia. Un scandal cu ramificații politice, fiind folosit pentru a spulbera șansele unui candidat de stânga la președinție. Că eficiența companiilor poloneze este foarte mare este din nou fals. PKP, compania mamă a PKP Cargo, deține 1.600 de gări nefuncționale,

din cele 600 funcționale doar opt (73) profit și mai deține și o mulțime de hoteluri din perioada sovietică care nu aduc niciun profit.

Însă companiile poloneze se extind, sunt susținute de stat în această strategie și o fac într-un mod "inteligent", după cum spune Financial Times. Între timp, în România anunțuri precum cel făcut recent de FMI, cum că România va depăși în trei ani PIB-ul Cehiei, al Greciei, al Portugaliei, sunt folosite parcă (74) a ne îmbăta cu apă chioară. Asta ar însemna că România va avea a doua cea mai mare economie din regiune, după partenerul strategic Polonia, dar ce folos... Având în vedere actualele evoluții din Polonia și România, va fi aproape imposibil pentru companiile noastre să (75) față concurenței și să fie sprijinite de stat când vine vorba de strategii "inteligente", cu bătaie lungă.

(Călin Marchievici, Cotidianul)

4. Scrie un scurt eseu (aprox. 300-350 cuvinte) alegând una dintre temele de mai jos (60 p.)

Avantajele și dezavantajele vieții în oraș și la țară

Considerați că Europa de azi se află în criză? Argumentați-vă punctul de vedere.

Scrie textul pe foaia de răspuns nr 3, în locul indicat.

Klucz do testu C1**1.1**

1. B 2. C 3. D 4. D 5. A 6. B 7. C 8. D 9. A 10. B

1.2

11.trei volume de poezie publicate

12. ...au un complex

13. ...să plece și să încerce altceva în străinătate

14. ...pieselor pe care le propun

15. ...să se întâlnească cu dramaturgi din România

2.1

16. A 17. B 18. D 19. C 20. D 21. B 22. A 23. C 24. B
25. D

2.2

26 F 27B 28E 29A 30D

3.1

31B 32C 33A 34D 35C 36B 37D 38A 39B 40C

41C 42C 43A 44D 45B 46B 47C 48D 49C 50A

3.2

51. separe

52. între

53. pune

54. piața

55. celei

56. acord

57. lucru
58. cea
59. marfă
60. ori
61. puțin
62. cele
63. drept
64. gazul
65. departe
66. aceasta
67. companiei
68. același
69. puteau
70. companiilor
71. exclus
72. adevărat
73. aduc
74. pentru
75. facă

Tekst do zadania 1.1:

<https://www.youtube.com/watch?v=I9P1Ti-xIKo>

Tekst do zadania 1.2:

<https://www.youtube.com/watch?v=CCEE-NBbt00>

TRANSKRYPT NR 1

Semi-colonialitatea: o realitate economică românească de ieri și azi

Petre Pandrea a construit și a definit într-o manieră originală, îmbinând istoria cu sociologia, psihologia și antropologia, structurile socio-politice care susțin de peste 300 de ani societatea românească. Jurnalul său scris în cursul anului 1947, în directă legătură cu evenimentele deloc pozitive care se derulau atunci cu repeziciune peste viețile românilor, a fost pus în slujba unei schimbări în bine, circumscrise termenului de „helvetizare”. Schema procesului de trecere de la o realitate la alta este una simplă în aparență: schimbarea stilului de viață semi-colonial prin helvetizarea societății românești. Cum este definită semi-colonia? Semi-colonia este definită prin „quasi-autonomie politică și dependență economică”.

Ce înseamnă stilul de viață semi-colonial? Spre deosebire de țările independente, unde „stilul de viață se formează în modul următor: clasa dominantă hotărăște modalitatea, gustul și felul de viață”, în „semi-colonii, stilul de viață se impune de jos în sus”. În țări precum India (fostă colonie britanică) și România (dependentă economic și implicit politic de mari puteri), „stilul de viață este dictat din afară, dar pentru menținere, intervin – hotărâtor – straturile populare”. Una dintre caracteristicile semi-colonialilor este aceea că „nu pot avea un stil unitar de cultură și nici o limbă unitară”. De pildă, limba română „nu există sub forma unei limbi culte, adică fixă și ordonată”. În interiorul limbii române coexistă „pe picior de egalitate, mai multe limbi”: limba arhaică a plugarului, limba mitocanului, limba juristului (franțuzită), limba sportivilor anglo-americanizați, limba politicianilor receți care sunt, „terminologic, incomprehensibili pentru masele largi populare”.

Pe „meleagurile semi-coloniale” înflorește „speța șarlatanului egoist” care își „trădează patria pentru arginți sau din poltronerie lamentabilă”. Printre aceștia, „politicienii semi-colonialii sunt șarlatani până în măduva oaselor și egoiști până dincolo de marginea înțelegerii: oare de ce? Fiindcă n-au bază economică (de aceea fură pe rupte n.m.), n-au metafizică, n-au bază morală: au apetituri”.

În România semi-colonială, „funcționarul politic a înlocuit pe latifundiarul care-și păpa moșiile ca pe o porție de măslina”. În România, de peste 500 de ani, „când ai putere nu te mai temi de secetă și de intemperii, iar haremul îți stă la dispoziție”.

Semi-colonialului, om de rând sau nu, îi lipsește morala, „fiindcă el are mai multe cămăși: cămăși de zi, cămăși de noapte, cămăși platronate pentru frac, cămăși naționale cu râuri roșii, galbene și albastre”. Pe omul de rând îl înțelegem la schimbatul cămășilor, căci pentru a-și rezolva problemele cotidiene îi trebuie multe „cămăși”. Pentru a te băga în seamă portarul sau secretara, primarul sau învățătorul copilului, vânzătorul sau funcționarul, musai să te îmbraci precum ei. Infractorul semi-colonial este unul diminutival, neavând inteligență sau forță vitală. El se definește printr-un „șperțar dedat la vesela ciupeală, ceva între bacșiș, cadou și milogeală”.

În societățile semi-coloniale, „omul bogat nu poate avea prieteni săraci. Trebuie să-și ia adio chiar de la prietenii de tinerețe care au sărăcit – în semi-colonii seismele și zigzagurile de avere sunt dese”. Omul bogat din semi-colonii este recunoscut pentru „solitudinea lui totală când pornește printre oamenii săraci”. Cât de reală este această portretizare a baronilor noștri politici de azi, deși rândurile au fost scrise în 1947!?

Politicianul semi-colonial se caracterizează prin „rățoială și neputință. Neputința este starea se colonialitate, iar rățoiala este expresia unei puteri castrate. Politicianul semi-colonial are ceva de biciclist: spinare curbată și picioare energice, cu pulpe dezvoltate adică servil față de cei mai mari și impertinent cu cei mici”. Carierismul politicianului semi-colonial se reduce la un singur adevăr: „vinde țara și pe maică-sa, intră în bandă necondiționat, ca hoții de cai cu ochii la pradă”.

Morala românească semi-colonială „se aseamănă cu un ghem de ață cu care s-au jucat o duzină de pisici” în fața căruia „străinii dau din cap, iar băștinașii avertizați pufnesc de răs”. Pe meleagurile noastre, „tabelele de valori sunt răsturnate, amalgamate și pline de surprize”.

Adesea ai impresia că nu mai umbli „printre oameni normali, printre oameni sănătoși, ci printre canceroși. Tot Bucureștiul este plin de cancer politic, de lenevie, de dezordine, de praf tuberculos și de lipsă de frumusețe”. Provincia escaladează decalajul alimentând „fascinația Bucureștiului” care „creează dezechilibrul psihic mitocănesc”.

Care sunt coordonatele „helvetizării României” văzute de Petre Pandrea, pentru o posibilă ieșire din semi-colonialismul țării noastre? Sunt patru repere: neutralitate în caz de război; eliminarea politicianismului; respectarea cultului valorilor și primordialitatea gospodăriei edilitare. Când „venitul național nu mai merge la capitole neproductive și va ajuta la refacerea paraginilor”, când „politicianismul se va reduce până la atrofie” iar „politica se va transforma în emulație edilitară, asemeni unui concurs între urbaniști”, abia atunci și numai atunci „cultul valorilor se va instaura automat”.

În prezent, România se aseamănă cu Mexicul și „republicile petroliere din America Centrală”. Doar acolo, în imundele favelas, „printre negri și negrozii, printre urmași de azteci și piei roșii, printre sonde de petrol și răzmerițe, printre metiși și generali cu stele brusc aprinse și stinse pe epoleți și pe firmament politic, printre cavaleri de industrie și corsari politici, descifrez destinul tragi-comic al României moderne”.

<https://www.youtube.com/watch?v=l9P1Ti-xIKo>

TRANSKRYPT NR 2

Atenție, români! Fuga de cutremure vă poate omorî !

Sunt născut în `85 și am trecut, în decursul vieții, prin două cutremure pe care să mi le amintesc. Sunt curios câte a experimentat un japonez de vârsta mea. Sau dacă el, japonezul, e la fel de îngrijorat că incidentul s-ar putea repeta. Dar să revenim în România.

Am simțit primul meu cutremur din viață la Motru, în apartamentul bunicii mele, în 1990. Stăteam cu fața la peretele acoperit cu cuvertura cu cerbi adăpându-se când, la un moment dat, am văzut cum apa începe să se miște și să se apropie amenințător de animalele care, fix ca minerii de la Roșia, nu voiau decât să bea. Habar n-aveam ce se întâmplă sau ce-i ăla cutremur, dar m-am temut foarte tare pentru bieții cerbi. N-am apucat să văd dacă primul cutremur post-revoluționar a adus în Motru și un tsunami, fiindcă bunica m-a înșfăcat și m-a scos la scară, unde eram, pare-se, în siguranță. Mi-am petrecut următoarele două ore în pijama, în frig, în fața blocului. Deși eram foarte mic, am înțeles rapid, încă de la primul acces de tuse, că un pericol mult mai real și mult mai mortal decât cutremurul este pneumonia. Uimitor însă, în România nu avem absolut niciun expert care să avertizeze populația în legătură cu o pneumonie iminentă, altfel foarte plauzibilă dacă ieși din casă dezbrăcat, iarna.

Ehei, dar timpul nu stă pe loc. Fiindcă am onoarea mea, nu mi-am permis să fiu prins și de următorul cutremur major în același oraș micuț și mult prea îndepărtat de Vrancea. În primul an de facultate mă uitam la un film când căminul Leu s-a aplecat atât de tare încât aș putea să jur că, din patul meu de la etajul 7, am văzut linia tramvaiului care urcă dinspre Apaca spre bulevardul Timișoarei. Judecând după reacția tuturor locatarilor căminului, niciunul nu avea o experiență prea mare cu cutremurele, pentru că toată lumea s-a îmbulzit instantaneu pe scări. Cu traficul intens de pe trepte, au trecut cam 5 minute până să ajung în fața căminului. Eram încă foarte concentrat să-mi sun părinții la Motru (toate rețelele de telefonie mobilă picaseră) și, mergând în turmă, foarte aproape de cetățenii din fața mea, nu am observat că puhoiul care mă precedă ocolește un punct fix de pe trotuar. Eu nu l-am ocolit. Într-o clipă, prietenii care-mi stăteau la stânga și la dreapta, m-au văzut dispărând din peisaj. Când s-au uitat în jos au văzut gura de canal care mă înghițișe pe jumătate și pe mine stând fără vreo zgârietură, dar extrem de șocat, cu telefonul încă la ureche, înăuntru. Se poate spune că am devenit destul de rapid un tip popular în cămin, așadar, pentru că râsul pe care l-am stârnit i-a făcut pe studenții terfizați să uite repede de pericolele naturale. Pe mine însă, în timp ce prietenii se străduiau să mă extragă din capcană, m-a izbit a doua revelație: cea legată de pericolele făcute de om. La fel ca pneumonia, canalele neastupate au depășit cu mult, pe lista mea de primejdii autentice, cutremurele sau asteroizii. Inutil să precizez că nici vreun prezicător de canale fără capac n-am văzut să facă audiență la televizor.

Sunt convins că voi prinde un al treilea cutremur, nu am nevoie de asigurările domnului Mărmureanu în acest sens. Sunt aproape la fel de sigur însă că nu mă va

omori. E drept, sunt sigur și că nu voi muri lovit de fulger sau răpit de extraterestri, într-un accident nefericit de OZN (pentru că altfel bieții omuleți verzi nu voiau decât să-mi bage o sondă în esofag prin fund, nimic foarte riscant, deci). Deci mi se pare că informația conform căreia voi mai trece printr-un cutremur nu mă ajută cu nimic. Mult mai curios aș fi, domnule Mărmureanu, ce pericole reale mă pasc în caz că mă pune dracu` să încerc, în disperarea mea nejustificată care vi se va datora în bună măsură, să fug de cutremur.

<https://www.youtube.com/watch?v=CCEE-NBbt00>